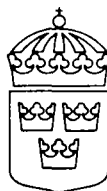

Regeringens proposition

1992/93:53

om följdlagstiftning med anledning av den nya
läkemedelslagstiftningen m.m.

Prop.
1992/93:53

Regeringen föreslår riksdagen att anta de förslag som har tagits upp i bifogade utdrag ur regeringsprotokollet den 15 oktober 1992.

På regeringens vägnar

Carl Bildt

Bo Könberg

Propositionens huvudsakliga innehåll

Riksdagen har beslutat en ny läkemedelslag som ersätter läkemedelsförordningen, lagen med bestämmelser om vissa medel avsedda för injektion och lagen om radioaktiva läkemedel. Samtidigt har riksdagen beslutat en ny lag om kontroll av narkotika som ersätter narkotikaförordningen. Den nya lagstiftningen avses träda i kraft samma dag som EES-avtalet. I propositionen föreslås följdändringar med anledning av den nya lagstiftningen. Förslagen är i huvudsak av endast redaktionell art. I lagen om kontroll av narkotika föreslås en saklig ändring. Denna innebär att avgifter får tas ut för att täcka statens kostnader för kontrollen av narkotika, vilket överensstämmer med vad som för närvarande gäller enligt narkotikaförordningen.

1 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1961:181) om försäljning av teknisk sprit och alkoholhaltiga preparat

Härigenom föreskrivs att 1 § lagen (1961:181) om försäljning av teknisk sprit och alkoholhaltiga preparat skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹

Med *teknisk sprit* förstås sprit som är avsedd att användas för tekniskt, industriellt, medicinskt, vetenskapligt eller annat likartat ändamål och som är hänförlig till tulltaxenr 22.07 eller 22.08 B. 1 eller B. 2 tulltaxelagen (1987:1068). Vad som sägs i denna lag om teknisk sprit skall också gälla spritdrycker, vin och starköl, avsedda för ändamål som nu sagts.

Med *alkoholhaltigt preparat* förstås vara som innehåller mer än 1,8 viktprocent etylalkohol och som inte är hänförlig till tulltaxenr 22.03–22.07 eller 22.08 B. 1 eller B. 2 tulltaxelagen och inte heller är sådant läkemedel, som omfattas av *läkemedelsförordningen* (1962:701).

Med *alkoholhaltigt preparat* förstås vara som innehåller mer än 1,8 viktprocent etylalkohol och som inte är hänförlig till tulltaxenr 22.03–22.07 eller 22.08 B. 1 eller B. 2 tulltaxelagen och inte heller är sådant läkemedel, som omfattas av *läkemedelslagen* (1992:859).

Beteckning i denna lag har samma betydelse som i lagen (1977:293) om handel med drycker.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

¹ Senaste lydelse 1987:1191.

Lag om ändring i förordningen (1968:70) med vissa bestämmelser om injektionssprutor och kanyler

Härigenom föreskrivs att 4 § förordningen (1968:70) med vissa bestämmelser om injektionssprutor och kanyler skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Handel med spruta eller kanyl får bedrivas endast av

- a) den som har rätt att driva detaljhandel med läkemedel,
- b) den som innehar tillstånd att driva handel med varan.

4 §¹

Handel med spruta eller kanyl får bedrivas endast av

- a) den som enligt lagen (1970:205) om detaljhandel med läkemedel har rätt att driva detaljhandel med läkemedel,
- b) den som innehar tillstånd att driva handel med varan.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

¹ Senaste lydelse 1970:209.

Lag om ändring i lagen (1970:205) om detaljhandel med läkemedel

Härigenom föreskrivs att 1 och 2 §§ lagen (1970:205) om detaljhandel med läkemedel skall ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

1 §

Med detaljhandel förstås i denna lag försäljning till *annan än tillverkare av läkemedel för dennes rörelse eller återförsäljare.*

Med läkemedel avses vara på vilken läkemedelsförordningen (1962:701) äger tillämpning.

Med detaljhandel förstås i denna lag försäljning till *den som inte har tillstånd till försäljning.*

Denna lag skall tillämpas på samma varor som de numera upphävda läkemedelsförordningen (1962:701) och lagen (1981:50) med bestämmelser om vissa medel avsedda för injektion.

2 §

Detaljhandel med *läkemedel* får drivas endast av staten eller av juridisk person i vilken staten äger ett bestämmande inflytande.

Detaljhandel med *vara som avses i 1 §* får drivas endast av staten eller av juridisk person i vilken staten äger ett bestämmande inflytande.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

Lag om ändring i lagen (1975:187) om kontroll av fabrikssteriliserade engångsartiklar för hälso- och sjukvårdsändamål

Härigenom föreskrivs att 1 § lagen (1975:187) om kontroll av fabrikssteriliserade engångsartiklar för hälso- och sjukvårdsändamål skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

Denna lag äger tillämpning på tillverkning av sådana för engångsbruk avsedda produkter som vid användning inom hälso- och sjukvården skall vara sterila och som steriliseras i samband med tillverkningen. Lagen gäller dock ej produkt som är att anse som läkemedel enligt *läkemedelsförordningen* (1962:701).

Denna lag äger tillämpning på tillverkning av sådana för engångsbruk avsedda produkter som vid användning inom hälso- och sjukvården skall vara sterila och som steriliseras i samband med tillverkningen. Lagen gäller dock ej produkt som är att anse som läkemedel enligt *läkemedelslagen* (1992:859).

I tillverkning innefattas i denna lag även bearbetning, sammansättning och förpackning. Lagens bestämmelser om tillverkning skall i tillämpliga delar gälla såväl förvaring som förfarande som är att jämställa med tillverkning, i den mån förvaringen eller förfarandet sker hos annan än förbrukare.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

Lag om ändring i lagen (1992:894) om ändring i lagen (1981:49) om begränsning av läkemedelskostnader, m.m.

Härigenom föreskrivs att 1 § lagen (1981:49) om begränsning av läkemedelskostnader, m.m. i paragrafens lydelse enligt lagen (1992:894) om ändring i nämnda lag och punkt 1 ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna till lagen (1992:894) skall ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

1 §

Receptbelagda läkemedel och vissa receptfria läkemedel, som har förskrivits av läkare eller tandläkare, skall på apotek tillhandahållas kostnadsfritt eller till nedsatt pris enligt vad nedan sägs.

Med läkemedel förstås i denna lag sådana för människor avsedda varor, på vilka *läkemedelsförordningen (1962:701) skall tillämpas.*

Med läkemedel förstås i denna lag sådana för människor avsedda varor, på vilka *den numera upphävda läkemedelsförordningen (1962:701) skulle ha tillämpats.*

Om inte annat föreskrivs avses med läkare och tandläkare den som är behörig att i Sverige utöva yrket.

I smittskyddslagen (1988:1472) finns föreskrifter om att läkemedel som behövs från smittskyddssynpunkt vid behandling av en samhällsfarlig sjukdom skall vara gratis för patienten.

1. Denna lag träder i kraft *den 1 januari 1993.*

1. Denna lag träder i kraft *såvitt avser 1 § andra stycket den dag regeringen bestämmer och i övrigt den 1 januari 1993.*

Lag om ändring i lagen (1985:426) om kemiska produkter

Härigenom föreskrivs att 3 § lagen (1985:426) om kemiska produkter¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §

Denna lag gäller inte sådana kemiska produkter som omfattas av livsmedelslagen (1971:511), läkemedelsförordningen (1962:701) eller lagen (1985:295) om foder. Om det från hälso- eller miljöskyddssynpunkt är särskilt påkallat får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer dock föreskriva att bestämmelserna i denna lag skall tillämpas även på sådan produkt.

I fråga om kemiska produkter som omfattas av strålskyddslagen (1988:220) eller lagen (1975:69) om explosiva eller brandfarliga varor är bestämmelserna i denna lag inte tillämpliga för att förebygga hälso- eller miljöskador på grund av joniserande strålning respektive explosion eller brand.

I fråga om transport av sådana kemiska produkter som är farligt gods enligt lagen (1982:821) om transport av farligt gods gäller denna lag endast i den utsträckning som föreskrivs av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

Denna lag gäller inte sådan hantering av kemiska produkter som omfattas av lagen (1983:428) om spridning av bekämpningsmedel över skogsmark.

Denna lag gäller inte sådana kemiska produkter som omfattas av livsmedelslagen (1971:511), läkemedelslagen (1992:859) eller lagen (1985:295) om foder. Om det från hälso- eller miljöskyddssynpunkt är särskilt påkallat får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer dock föreskriva att bestämmelserna i denna lag skall tillämpas även på sådan produkt.

I fråga om kemiska produkter som omfattas av strålskyddslagen (1988:220) eller lagen (1988:868) om explosiva eller brandfarliga varor är bestämmelserna i denna lag inte tillämpliga för att förebygga hälso- eller miljöskador på grund av joniserande strålning respektive explosion eller brand.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

¹ Lagen omtryckt 1991:640.

Lag om ändring i strålskyddslagen (1988:220)

Härigenom föreskrivs att 12 och 23 §§ strålskyddslagen (1988:220) skall ha följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

12 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela de ytterligare föreskrifter som krävs till skydd mot eller för kontroll av strålning i de hänseenden som anges i 6–11 §§.

I fråga om radioaktiva ämnen finns även bestämmelser i *lagen (1981:289) om radioaktiva läkemedel* och *lagen (1982:821) om transport av farligt gods*.

I fråga om radioaktiva ämnen finns även bestämmelser i *läkemedelslagen (1992:859)* och *lagen (1982:821) om transport av farligt gods*.

23 §

Tillstånd enligt denna lag behövs inte för verksamhet enligt *lagen (1984:3) om kärnteknisk verksamhet*, om inte annat föreskrivits i tillstånd som meddelats enligt den lagen.

I fråga om tillstånd att tillverka, till landet införa eller saluföra radioaktiva läkemedel finns även bestämmelser i *lagen (1981:289) om radioaktiva läkemedel*.

I fråga om tillstånd att tillverka, till landet införa eller saluföra radioaktiva läkemedel finns även bestämmelser i *läkemedelslagen (1992:859)*.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

Lag om ändring i lagen (1992:860) om kontroll av narkotika

Härigenom föreskrivs i fråga om i lagen (1992:860) om kontroll av narkotika

dels att 5 § skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas en ny paragraf, 11 a §, och närmast före denna en ny rubrik av följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

5 §

Handel med narkotika får bedrivas endast av

1. den som med tillstånd antingen har infört varan till riket eller har vidtagit sådan åtgärd med varan som innebär tillverkning,

2. den som *har rätt till* detaljhandel med läkemedel, eller

3. någon annan som har tillstånd att handla med varan.

Handel med narkotika får bedrivas endast av

1. den som med tillstånd antingen har infört varan till riket eller har vidtagit sådan åtgärd med varan som innebär tillverkning,

2. den som *enligt lagen (1970:205) om detaljhandel med läkemedel har rätt att driva* detaljhandel med läkemedel, eller

3. någon annan som har tillstånd att handla med varan.

Avgifter

11 a §

För att täcka statens kostnader för kontrollen av narkotika skall den som söker eller har erhållit tillstånd enligt 3–5 §§ erlægga särskilda avgifter som bestäms av regeringen.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 15 oktober 1992

Närvarande: Statsministern Bildt, ordförande, och statsråden Johansson, Laurén, Hörlund, Olsson, Thurdin, Hellsvik, Wibble, Björck, Davidson, Könberg, Odell, Lundgren, Unckel, Ask

Föredragande: statsrådet Könberg

Proposition om följdlagstiftning med anledning av den nya läkemedelslagstiftningen m.m.

1 Inledning

Riksdagen beslutade den 9 juni 1992 om en ny läkemedelslag och en ny lag om kontroll av narkotika (prop. 1991/92:107, bet. 1991/92:SoU21, rskr. 1991/92:342). Den nya lagstiftningen avses träda i kraft samtidigt som EES-avtalet.

Riksdagens ställningstaganden innebär bl.a. att läkemedelslagen ersätter läkemedelsförordningen (1962:701) och att lagen om kontroll av narkotika ersätter narkotikaförordningen (1962:704). Dessa förändringar medför att redaktionella ändringar bör göras i flera lagar. Vidare aktualiseras ändringar i lagen (1970:205) om detaljhandel med läkemedel. Slutligen bör det införas en bestämmelse om skyldighet att betala ansökningsavgift i ärenden om tillstånd enligt lagen om kontroll av narkotika.

2 Hänvisningar till 1962 års läkemedelsförordning och 1981 års lag om radioaktiva läkemedel

Mitt förslag: Med anledning av den nya läkemedelslagen görs följdändringar av redaktionell art i lagen om försäljning av teknisk sprit och alkoholhaltiga preparat, lagen om kontroll av fabrikssteriliserade engångsartiklar för hälso- och sjukvårdsändamål, lagen om kemiska produkter och strålskyddslagen.

Skälen för mitt förslag: Läkemedelsförordningen (1962:701), lagen (1981:50) med bestämmelser om vissa medel avsedda för injektion och lagen (1981:289) om radioaktiva läkemedel skall enligt riksdagens beslut upphöra att gälla den dag regeringen bestämmer (prop. 1991/92:107, bet. 1991/92:SoU21, rskr. 1991/92:342). Dessa författningar ersätts av

läkemedelslagen (1992:859). Detta medför att redaktionella ändringar bör göras i flera lagar. Hänvisningar till läkemedelsförordningen och lagen om radioaktiva läkemedel finns i flera andra lagar. Hänvisningarna bör, i de fall det inte finns någon anledning att ändra bestämmelsernas innebörd i sak, ersättas med hänvisningar till den nya läkemedelslagen. Sådana hänvisningar finns bl.a. i lagen (1961:181) om försäljning av teknisk sprit och alkoholhaltiga preparat, lagen (1975:187) om kontroll av fabrikssteriliserade engångsartiklar för hälso- och sjukvårdsändamål, lagen (1985:426) om kemiska produkter och strålskyddslagen (1988:220).

Lagen om försäljning av teknisk sprit och alkoholhaltiga preparat, lagen om kontroll av fabrikssteriliserade engångsartiklar för hälso- och sjukvårdsändamål och lagen om kemiska produkter

I dessa lagar finns bestämmelser om att lagens regler inte skall tillämpas på läkemedel som omfattas av läkemedelsförordningen (1962:701). Tillämpningsområdet för dessa lagar skall inte påverkas av att den nya läkemedelslagen träder i kraft. Hänvisningarna till läkemedelsförordningen bör därför ersättas med hänvisningar till läkemedelslagen.

I 3 § andra stycket lagen om kemiska produkter finns en hänvisning till lagen (1975:69) om explosiva eller brandfarliga varor. Den senare lagen har ersatts av lagen (1988:868) i samma ämne. Hänvisningen bör därför ändras till att i stället avse den nya lagen.

Vidare finns hänvisningar till läkemedelsförordningen i livsmedelslagen (1971:511) och i lagen (1985:295) om foder. I en lagrådsremiss den 1 oktober 1992 föreslås vissa ändringar i dessa lagar med anledning av EES-avtalet. De aktuella hänvisningarna till läkemedelsförordningen föreslås i det sammanhanget ändrade till att avse läkemedelslagen. Jag lägger därför inte fram något förslag om ändring i dessa lagar.

Strålskyddslagen

Denna lag innehåller i 12 § och 23 § hänvisningar beträffande radioaktiva läkemedel till lagen (1981:289) om radioaktiva läkemedel. Reglerna om radioaktiva läkemedel återfinns numera i läkemedelslagen. Den särskilda lagen om sådana läkemedel skall upphöra att gälla när läkemedelslagen träder i kraft. Hänvisningarna i strålskyddslagen bör därför ändras till att gälla läkemedelslagen istället.

3 Detaljhandel med läkemedel m.m.

Mitt förslag: Det statliga detaljhandelsmonopolet beträffande läkemedel påverkas inte av att den nya läkemedelslagen träder i kraft i avvaktan på resultatet av en nu pågående översyn av den svenska läkemedelsförsörjningen. Detta medför ändringar av redaktionell art i bl.a. lagen om detaljhandel med läkemedel.

Lagen om detaljhandel med läkemedel

Med detaljhandel avses i lagen om detaljhandel med läkemedel försäljning till någon annan än tillverkare av läkemedel för dennes rörelse eller en återförsäljare. I 18 § första stycket läkemedelslagen har detaljhandel definierats som försäljning till den som inte har tillstånd till försäljning. Någon skillnad i sak har emellertid inte varit avsedd (se prop. 1991/92:107 s. 102). För att undvika missförstånd på denna punkt bör emellertid begreppet detaljhandel i lagen om detaljhandel med läkemedel anges på samma sätt som i läkemedelslagen.

Med läkemedel avses enligt lagen om detaljhandel med läkemedel vara på vilken läkemedelsförordningen äger tillämpning. Den nya läkemedelslagen har ett vidare tillämpningsområde än läkemedelsförordningen. Den nya lagen omfattar nämligen till skillnad från läkemedelsförordningen även s.k. fria läkemedel och naturmedel, se prop. 1991/92:107 s. 35 f., samt radioaktiva läkemedel. Dessutom omfattar lagen en vidare krets av homeopatiska läkemedel än läkemedelsförordningen.

Detaljhandel med läkemedel är enligt lagen om detaljhandel med läkemedel förbehållen staten eller en juridisk person i vilken staten har ett bestämmande inflytande. Regeringen bestämmer vem som får bedriva detaljhandel med läkemedel och på vilka villkor det får ske. Enligt avtal med staten har Apoteksbolaget AB monopol på detaljhandel med läkemedel, dock med förbehåll för Statens bakteriologiska laboratoriums och Statens veterinärmedicinska anstalts rätt att bedriva sådan verksamhet. Det nu gällande avtalet har godkänts av riksdagen, prop. 1984/85:170, bet. 1984/85:SoU29, rskr. 1984/85:357. Avtalet trädde i kraft den 1 januari 1986 och gäller, sedan det förlängts med fem år till följd av utebliven uppsägning, till den 31 december 1995. Regeringen beslutade den 23 april 1992 att tillkalla en särskild utredare för att se över den svenska läkemedelsförsörjningen, särskilt med avseende på Apoteksbolagets framtida roll och verksamhetsinriktning (dir. 1992:53). I uppdraget ingår bl.a. att föreslå riktlinjer för såväl parti- som detaljhandel med läkemedel och tillhörande informationsfrågor. Resultatet av översynen skall redovisas senast den 31 december 1993.

I avvaktan på resultatet av utredningen om läkemedelsförsörjningen bör inte någon ändring göras av reglerna för det statliga detaljhandelsmonopolet beträffande läkemedel. Detaljhandelsmonopolet bör således övergångsvis fortfarande avse sådana varor som omfattas av läkemedelsförordningens tillämpningsområde trots att läkemedelslagen avser en vidare krets av varor. Detta föranleder en redaktionell ändring i lagen om detaljhandel med läkemedel på så sätt att det anges att den lagen skall tillämpas på samma varor som den numera upphävda läkemedelsförordningen.

Läkemedelsförordningen är som nämnts tidigare inte tillämplig på naturmedel. Hanteringen av naturmedel som är avsedda för injektion

regleras i lagen (1981:50) med bestämmelser om vissa medel avsedda för injektion. Av 3 § denna lag följer att också beträffande sådana medel är rätten till detaljhandel förbehållen staten eller en juridisk person i vilken staten har ett bestämmande inflytande. Lagen skall upphöra att gälla samtidigt som den nya läkemedelslagen träder i kraft, varefter även hanteringen av dessa medel kommer att regleras av läkemedelslagen. Någon förändring av rätten att bedriva detaljhandel med de aktuella medlen har inte åsyftats. Lagen om detaljhandel med läkemedel bör därför göras tillämplig även på dessa medel.

Den omständigheten att läkemedelslagen har ett vidare tillämpningsområde än läkemedelsförordningen påverkar inte heller tillämpningsområdet för det nu gällande avtalet mellan staten och Apoteksbolaget AB. Avtalet torde nämligen inte vara tillämpligt på andra varor än sådana som omfattades vid avtalsslutet. Något behov av att i detta sammanhang ta upp frågan om ändring av avtalet föranleder därför inte den nya läkemedelslagen.

Förordningen med vissa bestämmelser om injektionssprutor och kanyler och lagen om kontroll av narkotika

Förordningen (1968:70) med vissa bestämmelser om injektionssprutor och kanyler innehåller en bestämmelse om att handel med spruta eller kanyl endast får bedrivas av den som har rätt att driva detaljhandel med läkemedel (4 §). Vidare föreskrivs i 5 § lagen (1992:860) om kontroll av narkotika att handel med narkotika bl.a. får bedrivas av den som har rätt till detaljhandel med läkemedel. För att klargöra att det även i dessa fall avses endast handel med sådana varor som omfattas av läkemedelsförordningen krävs redaktionella ändringar även i dessa författningar.

4 Lagen om begränsning av läkemedelskostnader, m.m.

Mitt förslag: Kretsen av de läkemedel som kan erhållas kostnadsfritt eller till nedsatt pris enligt lagen om begränsning av läkemedelskostnader, m.m. påverkas inte av att den nya läkemedelslagen träder i kraft.

Skälen för mitt förslag: Enligt 1 § första stycket lagen (1981:49) om begränsning av läkemedelskostnader, m.m. skall receptbelagda läkemedel och vissa receptfria läkemedel som har förskrivits av läkare eller tandläkare tillhandahållas kostnadsfritt eller till nedsatt pris. Enligt andra stycket i samma paragraf avses med läkemedel sådana för människor avsedda varor på vilka läkemedelsförordningen skall tillämpas. Som nämnts tidigare ifråga om detaljhandel med läkemedel omfattar den nya läkemedelslagen en vidare krets av varor än läkemedelsförordningen.

Avsikten är emellertid inte att kretsen av läkemedel som kan tillhandahållas kostnadsfritt eller till nedsatt pris skall vidgas genom den nya läkemedelslagstiftningen. Detta föranleder en ändring även i lagen om begränsning av läkemedelskostnader, m.m.. Också i detta fall bör det i avvaktan på resultatet av den nu pågående översynen av den svenska läkemedelsförsörjningen anges att lagen är tillämplig på samma varor som den numera upphävda läkemedelsförordningen skulle ha tillämpats på.

5 Avgifter i ärenden om tillstånd enligt lagen om kontroll av narkotika

Mitt förslag: I lagen om kontroll av narkotika införs en skyldighet för den som söker eller får tillstånd enligt lagen att betala avgifter för detta.

Skälen för mitt förslag: Reglerna om införsel, utförsel, tillverkning och handel med narkotika har överförts från narkotikaförordningen till lagen om kontroll av narkotika. För att täcka statens kostnader för kontrollen av narkotika skall den som sökt eller erhållit tillstånd till sådana förfaranden med narkotika erlägga särskilda avgifter som bestäms av regeringen, detta enligt 8 a § narkotikaförordningen. Regeringen beslutar om avgifternas storlek medan Läkemedelsverket får utfärda föreskrifter om annat än avgifternas storlek. Bestämmelsen infördes i narkotikaförordningen genom en lagändring som trädde i kraft den 1 juli 1991 (prop. 1990/91:100 bil. 7, bet. 1990/91:SoU12, rskr. 1990/91:211). Skyldigheten att betala avgifter i dessa ärenden bör finnas kvar även sedan lagen om kontroll av narkotika har trätt i kraft och ersatt narkotikaförordningen. En motsvarande bestämmelse bör därför införas också i denna lag. Avgifter bör sålunda även fortsättningsvis få tas ut i tillståndsärenden beträffande import eller export (3 §), tillverkning (4 §) eller handel med narkotiska läkemedel (5 §).

6 Ikraftträdande och kostnader

De i detta sammanhang föreslagna lagändringarna bör liksom den nya läkemedelslagen och lagen om kontroll av narkotika träda i kraft samtidigt som EES-avtalet. De i huvudsak redaktionella ändringar som föreslås kan inte antas medföra några kostnader eller något resursbehov.

7 Upprättade lagförslag

I enlighet med vad jag nu har anfört har inom Socialdepartementet upprättats förslag till

1. lag om ändring i lagen (1961:181) om försäljning av teknisk sprit och alkoholhaltiga preparat,

2. lag om ändring i förordningen (1968:70) med vissa bestämmelser om injektionssprutor och kanyler,
3. lag om ändring i lagen (1970:205) om detaljhandel med läkemedel,
4. lag om ändring i lagen (1975:187) om kontroll av fabrikssteriliserade engångsartiklar för hälso- och sjukvårdsändamål,
5. lag om ändring i lagen (1992:894) om ändring i lagen (1981:49) om begränsning av läkemedelskostnader, m.m,
6. lag om ändring i lagen (1985:426) om kemiska produkter,
7. lag om ändring i strålskyddslagen (1988:220) samt
8. lag om ändring i lagen (1992:860) om kontroll av narkotika.

Förslagen under 6, 7 och 8 har upprättats i samråd med berörda statsråd.

Förslagen frånsett det under 5 gäller lagstiftning som faller inom Lagrådets granskningsområde. Lagförslagen är dock av sådan beskaffenhet att Lagrådets hörande skulle sakna betydelse.

8 Hemställan

Med hänvisning till vad jag nu har anfört hemställer jag att regeringen föreslår riksdagen att anta lagförslagen.

9 Beslut

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att anta de förslag som föredraganden har lagt fram.

Propositionen	1
Propositionens huvudsakliga innehåll	1
Propositionens lagförslag	2
Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 15 oktober 1992	10
1 Inledning	10
2 Hänvisningar till 1962 års läkemedelsförordning och 1981 års lag om radioaktiva läkemedel	10
3 Detaljhandel med läkemedel m.m.	11
4 Lagen om begränsning av läkemedelskostnader, m.m.	13
5 Avgifter i ärenden om tillstånd enligt lagen om kontroll av narkotika	14
6 Ikraftträdande och kostnader	14
7 Upprättade lagförslag	14
8 Hemställan	15
9 Beslut	15